Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	5C/50/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1107243761
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Klaudia Šišková
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2012:1107243761.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: J. R., nar. X.X.XXXX, bytom R. č. XXX, zastúpený JUDr. Igorom Gažíkom, advokátom v Prievidzi, Bojnická cesta 7, proti odporcovi: MAC TV s.r.o., so sídlom v Bratislave, Brečtanová 1, IČO: 00 618 322, zastúpený Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Drotárska cesta 102, IČO: 36 731 544, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý na svoje náklady uverejniť v hlavnej večernej televíznej spravodajskej relácii na TV JOJ počas troch dní v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku nasledovné vyhlásenie: „Televízia TV - JOJ odvysielala dňa XX.XX.XXXX v relácii Novín správu pod názvom „Dôverčivosť starších ľudí nahráva do kariet podvodníkom“. V tejto bol uverejnený nepravdivý a pravdu skresľujúci údaj, ktorý sa dotýkal cti a dobrého mena pána J. R. z R.. Z relácie vyplynulo, že pán J. R. z R. mal využiť dôverčivosť svojej tety a podvodom ju pripraviť o byt. Táto informácia je nepravdivá a za jej uverejnenie sa televízia poškodenému verejne ospravedlňuje na základe rozsudku súdov Slovenskej republiky“.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ a odporca s ú p o v i n n í zaplatiť na účet tunajšieho súdu náhradu trov konania každý v sume 48,07 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom pôvodne podaným proti odporcovi domáhal uverejnenia ospravedlnenia v hlavnej večernej televíznej spravodajskej relácii na TV JOJ počas troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu v znení: „Televízia TV - JOJ odvysielala dňa XX.XX.XXXX v relácii Novín správu pod názvom „Dôverčivosť starších ľudí nahráva do kariet podvodníkom“. V tejto bol uverejnený nepravdivý a pravdu skresľujúci údaj, ktorý sa dotýkal cti a dobrého mena pána J. R. z R.. Z relácie vyplynulo, že pán J. R. z R. mal využiť dôverčivosť svojej tety a podvodom ju pripraviť o byt. Táto informácia je nepravdivá a za jej uverejnenie sa televízia poškodenému verejne ospravedlňuje na základe rozsudku súdov Slovenskej republiky“. Súčasne sa domáhal aj zaplatenia nemajetkovej ujmy voči odporcovi vo výške 33.193,92 eur (1.000.000,- Sk) a Q. R., bytom R. č. XXX ako odporcovi v 2. rade vo výške 9.958,18 eur (300.000,- Sk) a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že odporca, ktorý je držiteľom licencie na televízne vysielanie programovej služby JOJ, odvysielal dňa XX.XX.XXXX v Novinách TV JOJ príspevok o tom, ako sa starší ľudia stávajú obeťami podvodníkov, pričom ako konkrétny prípad bol uvedený jeho prípad, že mal podvodom získať byt od svojej tety W. Č.. Za podvodníka ho TV JOJ označila len na základe

tvrdenia Q. R. a faktu, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu podvodu. Táto informácia mohla a aj vyvolala dojem, že trestné stíhanie bolo začaté voči jeho osobe, čo však nie je pravda. Poukázal tiež na komentár redaktora, poukazujúci na prípad 89-ročnej pani z A.C., kde vyjadrenia „zneužiť ju mala vlastná rodina“ a následne „synovec s ňou podpísal darovaciu zmluvu na byt, druhý synovec však tvrdí, že išlo o podvod“ sa rovnajú tomu, že on zneužil dôverčivosť svojej tety a podvodom získal byt do osobného vlastníctva. To, že táto nepravdivá informácia vyvolala dojem o tom, že on spáchal podvod voči svojej tete, potvrdzujú aj následné otázky jeho kolegov, známych či rodinných príslušníkov. Na ich otázky sa musel očisťovať a vyviňovať, čo však nebolo účinné. Odporca nepravdivým tvrdením zasiahol do jeho práva na dôstojnosť a česť, ktoré zaručuje listina základných práv a slobôd v čl. 10 ods. 1.

Odporca s návrhom nesúhlasil. Poukázal na to, že ku zverejneniu informácií o navrhovateľovi došlo v relácii „Noviny“, pričom podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka je vysielateľovi udelená tzv. „zákonná licencia“, ktorou sa mu udeľuje oprávnenie na zákonom presne vymedzené účely - vrátane spravodajstva, vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy a to aj bez privolenia fyzickej osoby. Podľa jeho názoru postupoval podľa zákona a dodržal podmienky zákonnej licencie. Uviedol, že v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť poskytnutej informácie a citovaný zákon nepozná kategóriu pravdivosti informácie. Pravdivosť informácií potvrdil Q. R. (pôvodne odporca v 2. rade) predloženými dokladmi. Na preukázanie pravdivosti informácie vysielateľ kontaktoval aj Krajské riaditeľstvo PZ v A.. Poukázal na to, že v reportáži nebolo uvedené, že navrhovateľ je podvodník alebo zlodej. Bol kontaktovaný aj MUDr. X., ktorý potvrdil, že pacientka je v dobrom zdravotnom stave, je plne orientovaná. Z tohto pohľadu bol príspevok objektívny a nestranný, jeho pravdivosť bola zabezpečená buď dôkazmi, poskytnutím mediálneho priestoru obom účastníkom, bola potvrdená kompetentnými orgánmi, resp. lekármi. V danom prípade teda absentuje protiprávny stav. Odporca tiež uviedol, že v reportáži nebol použitý obrazový záznam navrhovateľa, iba telefonický rozhovor, preto sa domnieva, že v reportáži je málo identifikačných znakov na to, aby navrhovateľ utrpel ujmu na osobnostných právach v blízkom okolí. Zároveň poukázal na to, že žalobu navrhovateľ podal takmer rok po odvysielaní príspevku, listy známych, resp. blízkych spolupracovníkov, ktoré doložil do spisu, pôsobia priaznivo pre jeho osobu, u týchto osôb nedošlo k zníženiu dôstojnosti navrhovateľa, a preto nie je dôvod, aby mu bola priznaná nemajetková ujma.

Pôvodne v konaní vystupoval ako odporca v 2. rade Q. R., ktorý v konaní uviedol, že žiadnym protiprávnym spôsobom nezasiahol do dôstojnosti ani občianskej cti navrhovateľa. Voči navrhovateľovi podal trestné oznámenie na základe splnomocnenia a vôle jeho tety W. Č., ktorá darovacou zmluvou zo dňa XX.X.XXXX previedla na navrhovateľa byt v A. s tým, že on sa jej zaviazal poskytovať opateru. Okrem toho zmluva obsahovala právo na jej doživotné bezodplatné užívanie bytu a záväzok odporcu, že bude hradiť mesačné nájomné, opravy v byte, nahrádzať spotrebiče novými. Zo strany tety však bol informovaný o neplnení týchto povinností navrhovateľom, uviedla tiež, že žiadnu zmluvu nepodpisovala a jeho splnomocnila, aby zabezpečil vrátenie bytu do jej vlastníctva. Od susedy a tiež z listu Miestneho úradu v A. - F. sa dozvedel, že teta nebola v dobrom zdravotnom stave, zrejme nebola orientovaná. V takomto stave zostala v byte sama, pričom bola prehlásená k pobytu do R.. Zrejme na základe začatého trestného stíhania ho kontaktoval odporca v 1. rade, aby mu poskytol bližšie informácie vo veci. So súhlasom p. Č. teda odporcovi v 1. rade poskytol tie informácie, ktoré sa dozvedel, ako aj poznatky o tom, že navrhovateľ sa v rozpore so záväzkom uvedeným v darovacej zmluve o tetu nestaral. Poukázal na to, že navrhovateľ napokon byt p. Č. vrátil. V priebehu konania Q. R. zomrel a konanie voči nemu bolo zastavené.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov W. Č.K., J. K., M. R., M. R., V. A., J.. Z. W., R. A., J.. V. A., F. R., V. E., Y. D., J.. Q. M., oboznámením obsahu príspevku odvysielaného v TV JOJ dňa XX.XX.XXXX, písomných vyjadrení známych, resp. spolupracovníkov navrhovateľa, rozsudku Okresného súdu v A. zo dňa XX.X.XXXX č.k. XC XXX/XX-XX, darovacej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX, výzvy V. Ú. A. - F., plnomocenstva zo dňa X.X.XXXX, dokladu o prihlásení W. Č. k trvalému pobytu v R., potvrdenia polície o podaní trestného oznámenia, zoznamu platieb, výpisu z účtu W. Č., uznesenia Okresnej prokuratúry A. IV z XX.XX.XXXX, kópie znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o., č. XX/XXXX, oznámenia o úmrtí Q. R., rozhodnutí v konaniach vedených

voči navrhovateľovi a jeho rodinným príslušníkom, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Navrhovateľ uzavrel dňa XX.X.XXXX s W. Č., ktorá bola jeho tetou, darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, ktorou W. Č. darovala navrhovateľovi byt č. XX, vo vchode č. X, bytového domu súp. č. XXXX, na S. ul. v A. a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu v podiele XXXX/XXXXXX. Zároveň bolo zriadené vecné bremeno v prospech p. Č. spočívajúce v práve doživotného a bezodplatného užívania predmetných nehnuteľností. Zo zmluvy vyplýva, že jej účastníci sa dohodli, že v prípade vážneho ochorenia alebo imobility W. Č. bude prevezená do trvalého bydliska navrhovateľa, ktorý sa o ňu dôstojne postará. Z prihlasovacieho lístku na trvalý pobyt zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že W. Č. bola prihlásená k trvalému pobytu na adresu R. F. Č.. XXX, ktorá je miestom bydliska navrhovateľa. Miestny úrad v A. - F. listom zo dňa XX.X.XXXX vyzval navrhovateľa, aby sa kontaktoval so zástupcami vlastníkov bytov na S. ul. X v súvislosti s tým, že susedia majú vážne obavy o zdravie a bezpečnosť p. Č., nakoľko jej správanie a prejavy naznačujú potrebu odbornej intervencie a ona sama odbornú lekársku pomoc odmieta. Dňa XX.X.XXXX splnomocnila W. Č. synovca Q. R., brata navrhovateľa, aby ju zastupoval vo veci nariadenia predbežného opatrenia o neplatnosti darovacej zmluvy a aj pri iných úkonoch s tým súvisiacimi. Z potvrdenia OR PZ A. J. zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že Q. R. podal v uvedený deň trestné oznámenie na neznámeho páchateľa, ktorý mal podvodným spôsobom vylákať od W. Č. byt č. XX, na X. Poschodí, na ulici S. X v A.. Z dokladu B. A. F. A. J. vyplýva, že v období mesiacov február až apríl 2006 uhrádzala platby za byt W. Č.Á.. Navrhovateľ jej dňa X.X.XXXX zaslal sumu 6.000,- Sk poštovou poukážkou na adresu v A.. Dňa XX.X.XXXX bol na Okresný súd v A. J. podaný návrh na určenie neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa XX.X.XXXX uzavretej medzi navrhovateľom a W. Č.. Ako navrhovatelia v uvedenom konaní vystupovali Q. R. ako navrhovateľ v 1. rade a W. Č. ako navrhovateľka v 2. rade. Rozsudkom zo dňa XX.X.XXXX č.k. XC XXX/XX-XX bol návrh zamietnutý z dôvodu, že navrhovateľ W. Č. dar - byt na S. ul. X v A. darovacou zmluvou vo forme notárskej zápisnice zo dňa XX.X.XXXX vrátil. Z uznesenia Okresnej prokuratúry A. J. zo dňa XX.XX.XXXX č.k. XPv XXX/XX-XX vyplýva, že 21.11.2007 bolo trestné stíhanie vo veci zločinu podvodu v súvislosti s darovaním bytu č. XX na S. ul. X v A. zastavené. Voči tomuto rozhodnutiu podal Q. R. sťažnosť, ktorá bola zamietnutá ako podaná neoprávnenou osobou.

Dňa XX.XX.XXXX bol v relácii „Noviny“ v TV JOJ, ktorej prevádzkovateľom je odporca v 1. rade, odvysielaný príspevok s názvom „Dôverčivosť starších ľudí nahráva do kariet podvodníkom“. V príspevku je uvádzaný príklad 89-ročnej pani z A., ktorú mala zneužiť vlastná rodina. Bolo v ňom uvedené, že synovec s uvedenou ženou uzavrel darovaciu zmluvu na byt, ale jej druhý synovec tvrdí, že šlo o podvod, pretože starenka zmluvu podpisovala pod silnými liekmi. V príspevku bola odvysielaná obrazová snímka Q. R., ktorý uvádzal, že navrhovateľ získal 1-izbový byt od tety do vlastníctva s tým, že sa o ňu bude starať, hradiť jej mesačné nájomné. Navrhovateľ sa v príspevku vyjadroval telefonicky, uviedol, že o byt nestál a teta povedala, že ak ho nezoberie on, dá ho rehoľným sestrám. Taktiež uviedol, že má šek, doklad o tom, čo zaplatil. Z komentára redaktora vyplýva, že podľa príbuzných navrhovateľ nesplnil nič z toho, čo sa zaviazal, v rodine sa rozpútala vojna, rodina začala okamžite konať, podali trestné oznámenie a žalobu na súd, starenku odviezli na psychiatriu a chcú ju zbaviť svojprávnosti. Podľa lekárov však na to nie je dôvod. V príspevku vystúpil aj MUDr. M. X., primár psychiatrického oddelenia NsP v A., ktorý uviedol, že pacientka je v dobrom stave, plne orientovaná. Podľa psychológa K. K. „je tam veľká citlivosť, naivita a vlastne toto sú všetko faktory, ktoré nahrávajú podvodníkom“. Následne v príspevku redaktorka uvádza, že tak to bolo zrejme aj v prípade W. Č., ktorá prišla o byt. Na záver reportáže bolo zo strany C. K. - tlačový odbor KR PZ A. uvedené, že „bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu podvodu.

Navrhovateľ v konaní uviedol, že odvysielaním uvedenej reportáže došlo k neoprávnenému zásahu do jeho cti a dôstojnosti, pretože z nej vyplynulo, že podvodným spôsobom pripravil svoju tetu o byt, čo však nie je pravda. Trestné stíhanie voči nemu začaté nebolo, nebol k tomu dôvod. Odvysielaním príspevku v hlavnej večernej spravodajskej relácii došlo k zásahu do jeho súkromia tým, že jeho osoba bola predstavená vo falošnom svetle. Navrhovateľ uviedol, že o prevod bytu tetu on nežiadal, k darovaniu došlo na jej podnet. Poukázal na to, že tento byt vrátil tete späť už XX.X.XXXX, teda v čase odvysielania relácie už nebol vlastníkom bytu. V dôsledku odvysielania príspevku sa u neho následne prejavili zdravotné problémy - vysoký krvný tlak, nespavosť, depresie. V súvislosti s týmito problémami

nevyhľadal odbornú pomoc, snažil sa to prekonať sám. Poukázal na to, že v čase, keď bola reportáž odvysielaná, pracoval ako živnostník v oblasti stavebníctva a v nasledujúcom období mu poklesol obrat vo firme, na čom sa sčasti mohla podieľať i ekonomická kríza, ale podľa jeho názoru k tomu prispel aj odvysielaný príspevok. Z jeho vyjadrenia vyplynulo, že nedošlo ku zrušeniu dovtedy uzavretých zmlúv, ale znížili sa mu zákazky vo firme. Uverejnenie reportáže sa nepriaznivo prejavilo aj na jeho rodinnom živote, pretože sa zhoršili jeho vzťahy v obci ale aj vzťahy medzi príbuznými a známymi. Jeho manželka asi tri mesiace nemohla ani vyjsť z domu, on sám pociťuje, že ľudia na neho stále hľadia ako na podvodníka. Správanie ľudí voči nemu je iné, do očí mu nikto nič nepovie, ale zo správania ľudí cíti, že komunikácia je chladnejšia. O relácii sa dozvedeli nielen ľudia na Slovensku, ale aj jeho známi z Čiech, ktorí boli v tom čase na dovolenke na Slovensku.

Q. R., ktorý pôvodne vystupoval v konaní ako odporca v 2. rade, v konaní uviedol, že konal na základe splnomocnenia a vôle jeho tety W. Č., ktorá darovacou zmluvou previedla na navrhovateľa byt v A. s tým, že on sa jej zaviazal poskytovať opateru a hradiť mesačné nájomné, opravy v byte, nahrádzať spotrebiče novými. Zo strany tety však bol informovaný o neplnení týchto povinností navrhovateľom a z jej vyjadrenia zistil, že žiadnu zmluvu nepodpisovala. Splnomocnila ho, aby zabezpečil vrátenie bytu do jej vlastníctva. Od susedy a tiež z listu Miestneho úradu v A. - F. sa dozvedel, že teta nebola v dobrom zdravotnom stave, zrejme nebola orientovaná. V takomto stave zostala v byte sama, pričom bola prehlásená k pobytu do R.. Odporcovi v 1. rade poskytol vo veci bližšie informácie na základe toho, že ho odporca telefonicky kontaktoval. So súhlasom p. Č. teda odporcovi v 1. rade poskytol tie informácie, ktoré sa dozvedel, ako aj poznatky o tom, že navrhovateľ sa v rozpore so záväzkom uvedeným v darovacej zmluve o tetu nestaral. Poukázal na to, že navrhovateľ napokon byt p. Č. vrátil. V priebehu konania Q. R. zomrel a konanie voči nemu bolo zastavené.

Z výpovede svedkyne M. R., manželky navrhovateľa, vyplynulo, že navrhovateľ pri telefonickom rozhovore s redaktorkou nesúhlasil s odvysielaním informácií o jeho osobe bez toho, aby si riadne zistili, aká je pravda, pričom nemal možnosť vystúpiť pred kamerou. Po odvysielaní reportáže v televízii sa po dobu asi 3 mesiacov nemohla stretávať s ľuďmi, lebo mala pocit, že sa jej budú vypytovať a pozerať na nich ako na podvodníkov, nákupy jej robieval väčšinou švagor. Taktiež nenastúpila do zamestnania - v pokladni v ZOO A. - lebo sa bála, aby ju niekto z niečoho neobviňoval. Podľa jej vyjadrenia navrhovateľ trpel nespavosťou, úzkosťou, odbornú pomoc v tejto súvislosti nevyhľadal. Uviedla, že zamestnanci navrhovateľa sa tiež dozvedeli o uvedenej relácii a rozprávali sa o tom medzi sebou. Z rozprávania navrhovateľa počula, že mali byť zrušené aj nejaké zákazky. Príbuzní zverejneným informáciám neverili, ale aj ich sa to dotklo, lebo aj na nich sa ľudia začali inak pozerať. K zhoršeniu vzťahov medzi nimi však nedošlo. Svedkyňa uviedla, že asi rok pred odvysielaním reportáže sa zhoršili vzťahy medzi navrhovateľom a jeho bratom Q. R.. Po jej odvysielaní sa ich vzťahy ešte viac narušili.

Svedok M. R., brat navrhovateľa, v konaní uviedol, že ich teta W. Č. sa písomne vyjadrila dňa 28.5.2007, že byt dobrovoľne darovala navrhovateľovi. Ešte pred jeho darovaním mu navrhovateľ spomínal, že teta mu byt chce darovať. Brat Q. sa však cítil ukrivdený, neskôr začal na navrhovateľa podávať trestné oznámenia, navrhovateľ už mal všetkého dosť a rozhodol sa byt tete vrátiť. Brat Q. tetu vzal trikrát na psychiatriu a chcel ju pozbaviť spôsobilosti na právne úkony. Z výpovede svedka vyplynulo, že po odvysielaní príspevku v televízii začali ľudia na navrhovateľa inak pozerať, doposiaľ si niektorí myslia, že tete ublížil. On sám musel robiť rodine navrhovateľa nákupy po dobu asi štvrťroka. Jeho manželka mala obchod a ľudia, ktorí tam chodili, sa na navrhovateľa vypytovali. Jeho v súvislosti s navrhovateľom kontaktovali aj známi z USA.

Svedok V. A., švagor navrhovateľa, uviedol, že sa mu nechcelo veriť tomu, čo bolo odvysielané v televízii o navrhovateľovi, ale v prvom momente nadobudol o ňom pochybnosti. Kontaktoval navrhovateľa, ktorý sa mu to snažil vysvetliť. Na navrhovateľa sa ho pýtali aj susedia, ktorí ho tiež poznali a telefonovala mu aj dcéra a pýtala sa, čo sa vlastne deje. Svedok uviedol, že má vedomosť o tom, že navrhovateľ mal s bratom Q. R.Á. narušené vzťahy zrejme ešte pred odvysielaním reportáže v televízii.

Z výpovede svedkov Ing. Z. W., R. A. a Ing. V. A., príbuzných navrhovateľa, vyplynulo, že s rodinou navrhovateľa sa dlhodobo nestretávali, prakticky medzi sebou nemali žiadne vzťahy a po odvysielaní

reportáže, súvisiacej s navrhovateľom v televízii, nedošlo ku zmene ich vzájomných vzťahov. Svedkyňa Ing. W. uviedla, že ich vzťahy neboli dobré ani v minulosti, vôbec sa spolu nekontaktovali. Uviedla, že v roku 2007 ju navštívila W. Č. a rozprávala, že bola podvedená, prišla o byt a chce ho späť. Svedkyňa A. uviedla, že dostala list z Miestneho úradu v A. - F. ohľadne tety W. Č., z ktorého sa dozvedela, že byt, ktorý patril tete, vlastní navrhovateľ a že neplatí nájomné.

Svedkyňa F. R., manželka neb. Q. R., uviedla, že vzťahy medzi navrhovateľom a Q.N. R. neboli nijaké, k narušeniu ich vzťahov došlo aj kvôli tomu, že kúpili pozemok, ktorý chcel predtým kúpiť navrhovateľ. V súvislosti s W. Č. uviedla, že táto ich telefonicky požiadala v auguste v roku 2006 o pomoc. Zistili, že došlo k uzavretiu darovacej zmluvy, ktorou teta previedla byt na navrhovateľa, avšak im stále tvrdila, že ona nikomu byt nedarovala a Q. R.Ň. splnomocnila, aby za ňu všetky záležitosti vybavoval, trvala na tom, aby bolo podané trestné oznámenie. Bola podaná aj žaloba o vrátenie bytu. Uviedla, že navrhovateľ sa v darovacej zmluve zaviazal platiť nájomné za byt, ale ho neplatil a až 5.9.2006 zaslal po prvýkrát 6.000,- Sk, ale do A., hoci teta tam už nebývala. Jej manžel poskytol informácie pre televíziu, pretože ho teta prosila, aby jej pomohol získať byt späť akýmkoľvek spôsobom, či sa to už dá do novín, alebo televízie. Redaktorovi televízie povedal iba to, že navrhovateľ byt dostal, ale neplnil si povinnosti, nestaral sa o tetu a neplatil nájomné. Od tety mal k dispozícii aj určité doklady - výpis z jej účtu a darovaciu zmluvu. Kontaktoval ho niekto z televízie, či by sa mohla takáto relácia odvysielať. Uviedla, že po odvysielaní relácie nepočula, že by sa zmenilo správanie ľudí voči navrhovateľovi, pretože doma býva málo, pracuje mimo bydliska.

Svedok V. E., priateľ Q.N. R., uviedol, že bol u Q. R. koncom augusta 2006, kedy ku nim prišla teta Q. R., bola nahnevaná a povedala, že nikomu nedarovala žiaden byt a nechce, aby to tak zostalo. Pri ďalšej návšteve, o niekoľko dní neskôr, bol tiež prítomný, keď Q.N. R. žiadala, aby s vecou niečo urobil, nech to dá do rozhlasu alebo televízie. Uviedol, že sa nevie vyjadriť ku vzťahu navrhovateľa s Q. R..

Svedkyňa Y. D., matka manželky syna navrhovateľa, v konaní uviedla, že v čase odvysielania príspevku v televízii, začínala jej dcéra chodiť so synom navrhovateľa. Po tom, čo príspevok videla, dcére dohovárala, aby si rozmyslela, s kým chodí, ale nerobila na ňu žiaden nátlak, nechala veciam voľný priebeh. Nakoniec sa dcéra za syna navrhovateľa vydala a ona je s tým spokojná. S navrhovateľom má dobrý vzťah, podľa nej nie je konfliktný človek. Z reportáže vyrozumela, že šlo o byt nejakej panej, jej synovec ho chcel nelegálne získať a bolo uvedené, že bolo podané aj trestné oznámenie.

Ing. Q. M., navrhovateľov známy, uviedol, že v minulosti s navrhovateľom vychádzali veľmi dobre, zúčastňovali sa spolu na rôznych podujatiach, ale po tom, čo navrhovateľ začal pracovať v Č., sa stretávali len zriedka. Z jeho výpovede vyplynulo, že videl reportáž v televízii JOJ a v súvislosti s tým sa možno naštrbili vzťahy s navrhovateľom, ale najmä s jeho bratom M., pretože tomu, čo bolo odvysielané, dosť uveril, doteraz mu nie je jasné, čo sa vlastne stalo. Vnímal to tak, že sa udialo niečo nekalé. Uviedol, že o relácii sa nejaký čas v dedine hovorilo, každý si povedal svoj názor.

Svedok W. Č., redaktor televízie JOJ, uviedol, že má na starosti trenčiansky región a na požiadanie kolegyne K. urobil rozhovor s p. R. (nie navrhovateľom). Pri rozhovore bola prítomná aj jeho dcéra. Na konkrétny obsah rozhovoru si nepamätal, uviedol, že pokiaľ boli k dispozícii aj nejaké doklady, tieto tiež nasnímali. Príspevok on nespracúval, mala to na starosti kolegyňa v A.. Z rozhovoru vyplynulo, že pani, o prevod bytu ktorej šlo, bola na psychiatrii, preto bol aj za primárom zistiť jej zdravotný stav. S navrhovateľom on rozhovor nerobil. Z výsluchu svedka vyplynulo, že vo všeobecnosti sa postupuje tak, že poskytnuté informácie si overujú na polícii alebo oslovia druhú stranu. V danom prípade bolo cieľom reportáže to, aby ľudia pochopili, že niekedy starších ľudí okradne aj vlastná rodina a podľa p. R. to mal byť aj tento prípad. Podľa jeho názoru bolo v prvom rade sledované to, aby sa pomohlo tejto babičke, aby dostala byt späť. Uviedol, že reportáž bola objektívna, pretože priestor dostali obe strany a to, že nejde o vymyslenú záležitosť potvrdila polícia.

Svedkyňa J. K., redaktorka spravodajstva a publicistiky televízie JOJ, uviedla, že reportáž robila spolu s kolegom Č., časť rozhovorov urobil on, časť zasa ona a po dodaní materiálu od kolegu, celý príspevok

spracovala tak, aby doň dala najdôležitejšie informácie vzhľadom k časovému limitu, ktorý reportáž má. Z jej výpovede vyplynulo, že reportáž sa natáčala na základe telefonátu jedného z bratov k nim do redakcie. Ona sa telefonicky rozprávala s navrhovateľom. Uviedla, že pokiaľ by navrhovateľ nechcel, aby sa niečo zverejňovalo, zrejme by sa vôbec k veci nevyjadroval. V takom prípade by sa to v príspevku uviedlo a pravdepodobne by ani nedošlo k jeho odvysielaniu. V tomto prípade však vyjadrenie bolo dané. Objektivita takýchto reportáží sa zabezpečuje tým, že sa dá priestor obom stranám a pokiaľ ide o trestnú vec, kontaktuje sa aj polícia a ak sa k tomu môžu vyjadriť odborníci - lekári a pod. - dá sa priestor aj im. Poukázala na to, že v reportáži neodznelo, že by bol navrhovateľ podvodník. Reportáž možno brať ako príbeh, kde sa v rodine rozpútal boj o majetok a ak by sa preukázalo, že šlo o podvod, mohla slúžiť ako výstraha pre iných starých ľudí, ktorí sa stávajú obeťami podvodov.

Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o., č. XX/XXXX, vypracovaného v rámci trestného konania pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona v súvislosti s darovaním bytu v W. na ul. E. XXX dňa X.X.XXXX, vyplýva, že v čase uzavretia darovacej zmluvy W. Č.Č. vedela dostatočne rozpoznať okolnosti a dôsledky tohto právneho úkonu a svoje konanie mohla aj dostatočne a primerane ovládať. Z posudku tiež vyplýva, že psychická porucha sa u nej rozvinula náhle v posledných rokoch, v roku 2006 nedosahovala stupeň demencie.

Z písomných vyjadrení Q. K., F. H., Q. Z., T. C., V. H., J. V., rodiny V., V. W., P. B., Q. A., S. F., spoločnosti C., a.s. C. vyplýva, že obsahom odvysielaného príspevku v TV JOJ boli nemilo prekvapení, pretože navrhovateľa poznajú ako čestného, slušného a poctivého človeka a tým, že bol vykreslený ako podvodník, došlo k pošpineniu jeho dobrého mena. Z písomného vyjadrenia svedka V. A. vyplýva, že navrhovateľ a jeho manželka žijú čestne, pomáhajú v rodine bez úmyslu niekoho poškodiť. Z vyjadrenia tiež vyplýva, že žijú ako slušná rodina a odvysielanie takéhoto programu má dopad aj na ich deti a poškodzuje sa tým dobré meno celej rodiny.

Z rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. XXC/XXX/XXXX, predmetom ktorého bolo vrátenie daru, čoho sa domáhal Q. R. voči J. R.Á., vyplýva, že vzťahy medzi týmito súrodencami sa narušili asi v roku 2004 v dôsledku toho, že obaja mali záujem o odkúpenie susedného pozemku a tento nakoniec odkúpili deti Q. R.. Z rozhodnutí predložených navrhovateľom vyplýva, že v období rokov 2008 až 2011 boli vedené viaceré priestupkové konania voči navrhovateľovi, prípadne voči jeho matke iniciované Q. R.Y., ale aj voči F. R. iniciované matkou navrhovateľa.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je podaný dôvodne len sčasti. Navrhovateľ sa domáhal súdnej ochrany - zverejnenia ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy - z dôvodu neoprávnených zásahov do jeho osobnostných práv zo strany odporcu.

Predpokladmi zodpovednosti za neoprávnený zásah podľa § 13 Občianskeho zákonníka je: 1. neoprávnený zásah do chráneného všeobecného osobnostného práva navrhovateľa, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť alebo ohroziť osobnosť navrhovateľa; 2. nemajetková ujma, t.j. ujma na osobnosti navrhovateľa v jeho fyzickej, psychicko-morálno-sociálnej integrite, pričom táto ujma musí spočívať v znížení dôstojnosti alebo vážnosti navrhovateľa v spoločnosti alebo v inej závažnejšej ujme, kde

nepostačuje morálna satisfakcia; 3. príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a nemajetkovou ujmou.

V danom prípade išlo o posúdenie, či odvysielaním reportáže v televízii, ktorá sa dotýkala osoby navrhovateľa, mohlo dôjsť k zásahu do práv chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti človeka sú vzhľadom ku svojej publicite zvlášť nebezpečné zásahy, ku ktorým dochádza prostredníctvom médií. Na druhej strane treba dôsledne hodnotiť rovnováhnosť medzi právom na ochranu osobnosti a slobodou prejavu, treba však mať na zreteli, že sloboda prejavu nezahŕňa aj právo na rozširovanie nepravdivých a skresľujúcich informácií. Vychádzajúc z uvedeného súd považoval nárok navrhovateľa za čiastočne dôvodný. Odvysielaný príspevok bol uverejnený pod názvom „Dôverčivosť starších ľudí nahráva do kariet podvodníkom“, kde bolo vo všeobecnosti konštatované, že u starších ľudí je veľká citlivosť, naivita, čo sú faktory, ktoré nahrávajú do kariet podvodníkom. Zároveň je uvádzaný príklad 89-ročnej panej W. Č. z A. s komentárom, že tak to bolo zrejme i v jej prípade, pretože prišla o byt. Z reportáže sa diváci dozvedeli, že starenka podpísala so synovcom (navrhovateľom) darovaciu zmluvu na byt, ale druhý synovec tvrdí, že išlo o podvod, navrhovateľ sa v zmluve zaviazal o tetu starať, platiť nájomné, ale podľa príbuzných nič z toho nesplnil. V príspevku bolo uverejnené telefonické vyjadrenie navrhovateľa s uvedením jeho mena, ktorý uviedol, že o byt nestál a má doklad o tom, čo zaplatil. V reportáži sa tiež uvádza, že rodina podala trestné oznámenie a žalobu na súd, prostredníctvom tlačového odboru KR PZ A. bolo potvrdené, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu podvodu. I keď odporca v zásade v odvysielanej reportáži uvádzal pravdivé skutočnosti (skutočnosť, že navrhovateľ získal od tety byt, že vo veci bolo podané trestné oznámenie, žaloba na súd, vyjadrenie druhého synovca, že navrhovateľ si povinnosti voči tete neplnil), spôsob, akým boli informácie týkajúce sa navrhovateľa podané, spôsobil, že reportáž ako celok navodzuje dojem, že navrhovateľ pripravil tetu o byt a že sa voči nej dopustil podvodu. Svojimi výpoveďami to potvrdili svedkovia Y. D., Ing. Q. M., V. A. a vyplýva to aj z písomných vyjadrení spolupracovníkov a známych navrhovateľa (čl. 18 až 31 spisu). Táto informácia však nie je pravdivá. Bolo preukázané, že trestné stíhanie voči navrhovateľovi v tejto súvislosti nikdy začaté nebolo. Taktiež zo znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. vyplynulo, že u W. Č. v roku 2006 duševná porucha nevykazovala známky demencie. Darovacia zmluva bola spísaná formou notárskej zápisnice, mala všetky predpísané formálne náležitosti. Z toho teda vyplýva, že darovacia zmluva uzavretá medzi W. Č. a navrhovateľom bola uzavretá platne, zo strany navrhovateľa preto nedošlo ku podvodnému konaniu. Okrem toho v čase odvysielania reportáže (XX.XX.XXXX) už navrhovateľ nebol vlastníkom predmetného bytu v A., tento ešte dňa XX.X.XXXX previedol darovacou zmluvou späť na W. Č.. Táto skutočnosť však v reportáži uvedená nebola. V súvislosti s tým preto nemožno považovať informáciu uverejnenú v spravodajskej relácii TV JOJ, ktorej prevádzkovateľom je odporca, za pravdivú, pretože za pravdivé opísanie skutkových okolností nemožno považovať prípad, keď sú síce uvedené pravdivé skutočnosti, ale niektoré skutočnosti skutkového deja uvedené nie sú. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že odporca uverejnením predmetnej reportáže - navyše v hlavnej večernej spravodajskej relácii, ktorá má veľkú sledovanosť - zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa a to občianskej cti, dobrej povesti, ľudskej dôstojnosti. Z toho dôvodu uložil odporcovi povinnosť zverejniť ospravedlnenie počas troch dní v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to v hlavnej večernej spravodajskej relácii na TV JOJ.

Navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal aj zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,92 eur. Takáto náhrada prichádza do úvahy výnimočne za predpokladu, že sa preukáže reakcia svedčiaca o znížení dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere a nepostačuje morálna satisfakcia. V konaní podľa názoru súdu nebolo dostatočne preukázané, že by v prípade navrhovateľa bolo odôvodnené priznanie nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ v konaní uvádzal, že v dôsledku odvysielanej reportáže mal zdravotné problémy, avšak bolo zistené, že pre tieto problémy sa nepotreboval liečiť. Taktiež nebolo žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané, že by u navrhovateľa došlo k problémom v pracovnej oblasti práve v súvislosti s predmetnou reportážou. Naopak, z písomných vyjadrení niektorých spolupracovníkov navrhovateľa vyplynulo, že obsahom reportáže boli pohoršení a navrhovateľa považujú za čestného, slušného a poctivého človeka. Nebolo tiež dostatočne preukázané, že by v príčinnej súvislosti s odvysielaním reportáže došlo ku zhoršeniu vzťahov v rámci rodiny, resp. príbuzenstva navrhovateľa. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že nedošlo ku žiadnej zmene vo vzťahoch s príbuznými - Ing. Z. W., R. A., V. A., pretože ani pred odvysielaním príspevku medzi nimi a navrhovateľom prakticky žiadne vzťahy neboli a ku zmene nedošlo ani potom. Odvysielaná reportáž neovplyvnila

postoj M.T. R. voči navrhovateľovi, ich vzťahy sú naďalej dobré. Švagor V. A. síce uviedol, že pod vplyvom odvysielanej relácie nadobudol pochybnosti voči navrhovateľovi, ale v súčasnosti je jeho vzťah k navrhovateľovi dobrý. Navyše vo svojom písomnom vyjadrení uvádza, že rodinu navrhovateľa pozná ako slušnú rodinu a zverejnené informácie iba poškodzujú jej dobré meno. Manželka navrhovateľa uvádzala, že asi tri mesiace nemohla ísť do obchodu, nekomunikovala s okolím, bolo to však na základe jej subjektívneho pocitu a obáv, že sa jej ľudia budú pýtať, o čo ide. Žiadne konkrétne negatívne prejavy voči navrhovateľovi alebo svojej osobe však neuviedla. Vzťahy navrhovateľa s bratom Q. R. a jeho rodinou boli narušené už niekoľko rokov pred odvysielaním reportáže, i keď je zrejmé, že v nasledujúcom období sa vzájomný negatívny postoj ešte prehĺbil. Nepochybne k tomu okrem odvysielania príspevku prispelo aj to, že Q. R. podal voči navrhovateľovi trestné oznámenie a žalobu na súd. Pokiaľ ide o postoj ostatných ľudí voči navrhovateľovi, v konaní bolo zistené, že zverejnená reportáž narušila dôveru v navrhovateľa u Ing. M., ktorý je navrhovateľov známy, z jeho výpovede tiež vyplynulo, že v obci si ľudia o tomto príspevku rozprávali, čo uviedol i svedok M. R.Á.. Odvysielaná reportáž nemala ani výraznejší dôsledok v súvislosti so vzťahom syna navrhovateľa a jeho vtedajšou priateľkou. V konaní bolo zistené, že v súčasnosti sú manželmi a navrhovateľ má dobré vzťahy aj s rodinou synovej manželky.

Na základe takto zistených skutočností súd dospel k záveru, že v danom prípade je postačujúce poskytnutie morálnej satisfakcie navrhovateľovi zo strany odporcu vo forme ospravedlnenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Nárok navrhovateľa na zaplatenie nemajetkovej ujmy súd nepovažoval z vyššieuvedených dôvodov za dôvodný a v tejto časti návrh zamietol.

V konaní vznikli štátu trovy v súvislosti s vyplatením svedočného v celkovej výške 96,13 eur. Obaja účastníci boli v konaní úspešní len čiastočne, preto v súlade s § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd uložil navrhovateľovi ako aj odporcovi zaplatiť na účet tunajšieho súdu náhradu trov konania štátu každému v polovici, t.j. v sume 48,07 eur.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže obaja účastníci boli v konaní čiastočne úspešní a zároveň čiastočne neúspešní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p.